

[Jens Møller.]

anden har råbt på skattelettelser og besparelser, der nu vil stemme imod første del af denne pakke, vel vidende at de derved vil hindre disse besparelser og disse skattelettelser, i hvert fald at de kan træde i kraft i januar 1975. Man har jo stadig lov at håbe, at de endnu vil besinde sig. Det er jo sådan, at et folketingsmedlem kun er bundet af sin samvittighed, og det vil sige, at hvert enkelt medlem må være med til at bære ansvaret for det, de gør, ansvaret for at man skyder skattelettelser og besparelser ud i en ukendt fremtid, nu da de endelig er inden for rækkevidde.

Jeg vil gerne tale direkte til fremskridtspartiets medlemmer. Jeg prøvede på det i eftermiddags, da var der ikke ret mange af dem, det er der desværre heller ikke nu. Det er så meget mere beklageligt, som de ofte har udtalt, at det er hernede i folketinget de træffer deres beslutninger efter at have hørt de forskellige ordførertaler. Men så til dem, der er tilbage: tænk jer om endnu en gang, inden I kaster landet ud i en valgkamp: Jeg ved godt, I vil sige, det er ikke jeres skyld, det er regeringens skyld, og det er de andres skyld. Ja vel, der er sikkert skyld på alle sider, men det er ikke det, der er det afgørende i den nuværende situation. Det afgørende er, at I har mulighed for at hindre det, I har mulighed for at hindre, at folketinget lammes i en længere periode, I har mulighed for at hindre, at masser af lovforslag, en masse arbejde kasseres og smides ud, så vi må begynde forfra igen. I har mulighed for at hindre, at situationen får lov at løbe løbsk og forværres, så den regering, der kommer til efter et folketingsvalg, må tage endnu mere drastiske forholdsregler for at standse udviklingen. I den forbindelse er det ganske ligegyldigt, hvad den regering kommer til at hedde. Mange af os håber stadig, at I vil sætte landets interesser højest og stemme for forliget.

Hvad angår de ændringsforslag, der er fremsat af finansministeren, så kan kristeligt folkeparti tiltræde dem alle sammen. Det er jo ganske naturligt, da de fleste af dem er vores oprindelige ændringsforslag, der nu er optaget af ministeren.

Knud Jespersen (DKP):

Som vi sagde allerede under første behand-

ling, var denne buket, vi nu har til fortsat anden behandling, af en sådan karakter, at vi ikke på nogen måde ville dele ansvaret for at udløse en sådan byge over den sagesløse befolkning. Vi sagde det ikke, fordi vi var bange for at tage et ansvar. Vi sagde det, fordi vi tog et ansvar over for dem, der har gjort Danmark rigt, over for dem, der slider og slæber, over for dem, der hver dag mærker skattens skarpe klo og samtidig føler, hvordan prisstigningerne undergraver indgåede lønaftaler.

Vi sagde ikke, at vi vendte os imod enhver form for indgreb, tværtimod. Når det tidligere er sagt i diskussionen, at der var intet parti, der pegede på noget alternativ, så må jeg understrege, at både ved første og ved anden behandling gjorde kommunisterne opmærksom på, at der findes midler i de såkaldte nulindtægter, i skatteunddragelserne, i spekulationsgevinster og i de fortsatte voldsomme værdistigninger på jord og fast ejendom. Det betyder ikke, at vi dermed mente, at sagen var klar; vi pegede også i denne forbindelse på besparelser og sagde: hvis man skal spare noget som helst, så skal det ikke være på de sociale eller de uddannelsesmæssige områder, men så må det være på de uproduktive områder, og her anførte vi militærudgifterne. Men man har en tilbøjelighed til i de partier, der vedtog tillidsdagsordenen store bededag om morgenen, at gå i en vældig bue uden om de virkelige problemer og vende sig mod lønmodtagerne, fordi, som man har sagt ved tidligere lejligheder, netop lønmodtagerne udgør de mange, og menigmand må betale. Ja men, menigmand har betalt. Menigmand har været med til at redde landets økonomi 15-20 gange, og hver gang er det blevet dybere og dybere indgreb. Denne gang sætter vi rekord. Ja, nogle af forslagene er endda blevet forværret af at ligge de par dage, og hvis en sådan stigning fortsat skal gøre sig gældende, så må man jo tro, at vores bedømmelse er korrekt. Vi anser altså disse forslag for at være forslag til skade for beskæftigelsen.

Landbrugsministeren anfører, at folk ikke køber oksekød, og det hænger sammen med de højere oliepriser, fordi økonomien bliver anstrengt. Ja men hvordan vil det ikke gå for de bygningshåndværkere og andre, der skal til at betale mere i vægtafgift og til at købe dyrere biler for at passe deres ar-